

Sygn. akt II K 545/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale Prokuratora ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 08 kwietnia 2014 r. sprawy

P. Z.

syna Z. i G. z d. J.

urodz. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 lipca 2013 roku na 74,4 km drogi nr (...) w Ż. gm. M. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i nieumyślnie spowodował wypadek drogowy, w ten sposób, że jadąc od strony Ś. w kierunku W. jako kierujący samochodem osobowym m-ki M. nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności oraz bezpiecznej odległości od poprzedzającego go pojazdu typu motorower marki B. nr rej. (...), którym kierował M. K. i wykonując manewr wyprzedzania zjechał na przeciwległy pas ruchu uderzył w lewy bok motoroweru marki B. nr rej. (...), który wykonywał manewr skrętu w lewo, skutkiem czego pasażer motoroweru J. K. doznał obrażeń ciała w postaci złamania obu kości podudzia lewego oraz urazu głowy, które to naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni siedmiu,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.:

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego **P. Z.** na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. Z.** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 43 § 3 k.k. nakłada na oskarżonego **P. Z.** obowiązek zwrotu prawa jazdy;

IV. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 7 k.k. orzeka od oskarżonego **P. Z.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł (jednego tysiąca złotych);

V. na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 1050 zł i na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 60 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2013r. M. K. (lat 23) wraz z bratem J. K. (lat 14) pojechali na wycieczkę w Góry S., motorowerem m-ki B. o nr. rej. (...). W godzinach popołudniowych mężczyźni udali się w drogę powrotną do swojego miejsca zamieszkania w B., zatrzymując się trzykrotnie po drodze celem wypoczynku.

Dowód:

zeznania świadka M. K., k. 22 – 23,

zeznania świadka J. K., k. 33,

zeznania świadka B. K., k. 28.

Około godziny 17.00 M. K. prowadził motorower po drodze krajowej nr (...), zaś J. K. zajmował miejsce na siedzeniu za nim. Obaj mieli założone kaski na głowach. Po wjechaniu do miejscowości Ż. M. K. prowadził swój pojazd z prędkością około 40 km/h. W tym czasie zbliżył się do niego z tyłu samochód osobowy m-ki M. (...) o nr rej. (...). Pojazdem tym kierował oskarżony P. Z., który wracał ze Ś. do W..

Dowód:

zeznania świadka M. K., k. 22 – 23,

zeznania świadka J. K., k. 33,

wyjaśnienia oskarżonego P. Z., k. 44.

Poruszając się przez miejscowość Ż., M. K. zaczął wyhamowywać swój pojazd, gdyż zamierzał skrócić na skrzyżowaniu w lewo w ulicę (...) i skrótami dojechać do domu. Przed wjazdem na skrzyżowanie M. K. włączył lewy kierunkowskaz i zbliżył się do osi jezdni. W momencie gdy jego motorower zaczął skręcać w lewo, P. Z. zjechał na lewy pas ruchu i rozpoczął jego wyprzedzanie. W rezultacie manewru podjętego przez oskarżonego, prawy bok samochodu m-ki M. uderzył w lewy bok motoroweru prowadzonego przez M. K..

Dowód:

zeznania świadka M. K., k. 22 – 23,

zeznania świadka J. K., k. 33,

wyjaśnienia oskarżonego P. Z., k. 44,

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego, k. 3 – 5,

szkic miejsca wypadku drogowego, k. 19,

protokoły oględzin pojazdów, k. 13 – 16,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 52 – 58.

W wyniku zderzenia doszło do wywrócenia się jednoślada, którym jechali M. K. i J. K.. P. Z. zatrzymał swój pojazd w odległości około 40 metrów od skrzyżowania i udał się do poszkodowanych. Oskarżony powiedział J. K., który uskarżał się na ból nogi, aby nie ruszał się z miejsca i zadzwonił po Pogotowie (...). P. Z. przeproszał mężczyzn za zaistniałe zdarzenie mówiąc M. K., że nie zauważył kierunkowskazu w jego pojeździe.

Dowód:

zeznania świadka M. K., k. 22 – 23,

zeznania świadka J. K., k. 33,

wyjaśnienia oskarżonego P. Z., k. 44,

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego, k. 3 – 5,

szkic miejsca wypadku drogowego, k. 19.

Manewr wyprzedzania podjęty przez oskarżonego miał miejsce na skrzyżowaniu drogi nr (...) z ulicą (...) w Ż. i został przez niego rozpoczęty w miejscu gdzie na jezdni znajduje się znak poziomy P-4 (linia podwójna ciągła)

Dowód:

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego, k. 3 – 5,

szkic miejsca wypadku drogowego, k. 19,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 52 – 58.

W czasie zdarzenia panowały dobre warunki drogowe, jezdnia była sucha. Zarówno P. Z., jak i M. K. byli trzeźwi.

Dowód:

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego, k. 3 – 5,

protokoły użycia alkotestu, k. 2.

W wyniku zaistniałego wypadku J. K. doznał obrażeń ciała w postaci złamania obu kości podudzia lewego, tj. piszczelowej i strzałkowej oraz urazu głowy, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała, na okres dłuższy niż siedem dni. M. K. doznał natomiast stłuczenia głowy, skręcenia kręgosłupa szyjnego i stłuczenia prawego stawu łokciowego, w rezultacie czego doszło u niego od naruszenia czynności narządów ciała na czas nie przekraczający 7 dni.

Dowód:

opinia sądowo lekarska dot. M. K., k. 37,

opinia sądowo lekarska dot. J. K., k. 38,

karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 24,

dokumentacja lekarska J. K., k. 29 – 33.

Pokrzywdzony J. K. uzyskał w dniu 20.09.2013r. od zakładu ubezpieczeń w którym pojazd P. Z. posiadał polisę OC, zadośćuczynienie w wysokości 20.000 zł za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia doznany podczas przedmiotowego wypadku komunikacyjnego

Dowód:

informacja V. A. z 02.04.2014r., k. 83 – 85.

Oskarżony P. Z. ma 32 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony pracuje jako automatyk w firmie (...) we W., uzyskując miesięcznie 3.700 zł brutto. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. Z., k. 44,

informacja z K., k. 46.

Oskarżony P. Z. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego P. Z., zeznaniach świadków M. K. i J. K., jak też wymienionych na wstępie uzasadnienia dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości i rzetelności nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń. Wskazane powyżej dowody w pełni ze sobą korespondowały tworząc spójny i logiczny obraz zdarzenia z dnia 27 lipca 2013r.

Sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego P. Z. w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 k.k., nie budzą jakichkolwiek wątpliwości. Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, podejmując manewr wyprzedzania motoroweru m-ki B. w miejscu niedozwolonym (na skrzyżowaniu) w rezultacie czego spowodował nieumyślnie wypadek, w wyniku którego J. K. doznał obrażeń ciała, skutkujących naruszeniem czynności narządów jego ciała na okres przekraczający 7 dni.

Ustalając sprawstwo i winę oskarżonego P. Z. w zakresie zarzucanego mu czynu, Sąd Rejonowy uznał za zasadne zastosowanie wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie sądu w niniejszym przypadku zachodzą przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k. W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż nie budziły wątpliwości okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, kwalifikowanego z art. 177 § 1 k.k., który pozostaje zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą lat 3. Czyn jakiego dopuścił się P. Z., pozostaje społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy że nie jest znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k. W ten sam sposób sąd ocenił również stopień winy oskarżonego. Wreszcie po stronie oskarżonego występuje pozytywna przesłanka kryminologiczna. Nie był on dotąd karany sądownie za jakiegokolwiek przestępstwa, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie przestrzegał porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec oskarżonego P. Z., oznaczając okres próby na 2 lata. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonego będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego. Nadto wyznaczenie okresu próby na 2 lata, zabezpieczy wychowawcze oddziaływanie wskazanego środka probacyjnego na oskarżonego.

Stosując warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego, sąd uznał za zasadne jednoczesne orzeczenie wobec niego dodatkowych środków o charakterze probacyjnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem sądu wskazane środki znajdują uzasadnienie w charakterze czynu oskarżonego, a w tym m.in. stopniu naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz skutków jakie z niego wyniknęły. W przypadku orzeczonego wobec P. Z. zakazu prowadzenia pojazdów, środek ten pozostaje w ocenie sądu celowy do wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, który dopuścił się czynu przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Stosując wskazane środki wobec oskarżonego sąd nie pozostawał związany propozycjami zawartymi we wniosku prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania. Nie sprzeciwiał się temu

także tryb procedowania na posiedzeniu (zob. uchwała SN z dnia 17.03.2000r., I KZP 2/00, OSNKW 2000, nr 3-4, poz. 22). W tym zakresie wskazać należy, że sąd nie stwierdził przesłanek do orzeczenia na rzecz pokrzywdzonego J. K. nawiazki – o co wnosił prokurator. Nawiazka wskazana w art. 67 § 3 k.k. nie dotyczy bowiem nawiazki, o której mowa w art. 46 § 2 k.k. – orzekanej zamiast obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W realiach niniejszej sprawy sąd mógł zobowiązać ewentualnie oskarżonego do naprawienia szkody w całości lub części, lecz brak było podstaw do uznania, aby szkoda taka w przypadku pokrzywdzonego J. K. obecnie nadal pozostawała niepokryta.

Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego P. Z. na rzecz Skarbu Państwa poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki obliczone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. 2003 r. nr 108 poz. 1026) Na łączną kwotę zasądzoną od oskarżonego z tego tytułu w wysokości 1050 zł składała się kwota: 50 zł – zapytania do K., ryczałt za doręczenia w toku postępowania przygotowawczego i sądowego – 40 zł, koszt opinii biegłych – łącznie 960 zł. Natomiast na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.) sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 60 zł. Rozstrzygając o kosztach sądowych, sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego, który osiąga stałe dochody, w wysokości umożliwiającej mu pokrycie kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza